

Καράβι γινδνεύγει σὲ βαθιὰ νερά
μὲ γούμεν' ἀσημένια, μ' ἀργυρὰ κλειδιά
Σύμ. || Ποίημ.

Κανένα δὲν ἐπρόφτασε ἄγκουρα νὰ σαλπάρῃ,
ἄλλο τὴ γούμενα ἄφινε, κι ἄλλο τὴν ἄγκουρά τους
Ι. Ξουρῆ, Δελτ. Ἱστορ. Ἑθνολ. Ἑταιρ. 1 (1883), 471.
Ἡ σημ. καὶ παρὰ Μπουνιαλ., ἐνθ' ἄν. Συνών. κ ἄ-
β ο ς, κ α ρ α β ο τ ρ ι χ ι ἄ, π α λ α μ ἄ ρ ι. β) Χον-
δρὸν ἐν γένει σχοινίον Κρήτ. Μῆλ. Παξ. Πάρ. Πελοπν.
(Μεσσην. Ξεχώρ.): Δὲ γαθίζει ἄνε δόνε δέσουνε καὶ μὲ
τσί γούμενες (ἄνε = ἀκόμη καὶ ἄν) Κρήτ. Γιὰ νὰ κρατή-
σουμε τοῦτο τὸ μυνάρι, πρέπει νὰ δὸ δέσουμε μὲ γούδινα
Ξεχώρ. Μὲ τούτῃ δὴ τὴ γούδινα ποὺ μοῦ δῶσε δὲ βορῶ
νὰ ζαλώσω αὐτόθ. 2) Ἀλυσίς ἢ σχοινίον ἀγκύρας πλοίου,
ἀγκύριον Βιθυν. (Κατιρ.) Ἡπ. Θεσσ. Στερελλ. (Περίστ.)—
Ν. Παλάσκ., Ὀνοματολόγ. 10, 15 — Νουμάς, 161, 8
— Λεξ. Γαζ. 3) Χονδρὸν σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου στρέφε-
ται τὸ στροφεῖον τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, ὁ ἄ ρ γ ἄ τ η ς 5
(βλ. λ.) Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Νεάπ. Ραμν. Σέλιν.): Δέσε τὴ
γούμενα 'ς τὴ μανουέλα μὴ γυλιέται χάμαι Κίσ. 4) Σχοι-
νίον, διὰ τοῦ ὁποίου προσδένεται ἐπὶ τοῦ σωκάρου ἢ προέκ-
τασις τοῦ ἄξονος προκειμένου νὰ παύσῃ ἢ κίνησις τοῦ ἀνε-
μομύλου Καστ. Τῆν (Σμαρδάκ. κ. ἄ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύθηρ.

γουμενέτα ἢ, Κρήτ. (Ἱεράπ.) — H. R. Kahane - A.
Tietze, *Lingua Franc.*, 254 γουμενέτο τό, Σύμ. — Γ.
Σαχτούρ., Ἱστορ. Ἡμερολ., 154 I. Τομπάζ., 25.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. *gomenetta* = μικρὸς κάλως.

Μικρὸς κάλως ἐνθ' ἄν.: Ἐκόπη τὸ γουμενέτο, μὲ τὸ
ὁποῖον εἶχομεν δεμένον ὀπισθὲν μας τὸ Ἰονικὸν βόικι Ι.
Τομπάζ., ἐνθ' ἄν.

γουμενιά ἢ, Ν. Κοτσοβίλ., Ἐξαρτ. πλοίων, 12 Α. Πα-
λάσκ., Ὀνοματολόγ., 16 — Λεξ. Βλαστ., 303 Πρω. Δημητρ.
Ἐκ τοῦ οὗς. γ ο ὑ μ ε ν α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ἄ.

1) Γ ο ὑ μ ε ν α 1, τὸ ὅπ. βλ., Λεξ. Δημητρ. 2) Τὸ κα-
θιερωμένον μῆκος τῶν κάλω, ἥτοι 100 ὀργυαί, ὡς μετρικὴ
μονάς ἐνθ' ἄν.

γουμενίτσα ἢ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ο ὑ μ ε ν α καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ί τ σ α.
Μικρὸς κάλως. Συνών. γ ο υ μ ε ν έ τ α.

γούνα ἢ, κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Μισθ.) Πόντ. (Ἱμερ.
Οἶν. Τραπ.) Τσακων. γούν-να Ἀμοργ. Κύπρ. Κῶς Μεγίστ.
Ρόδ. βούν-να Κύπρ. Ρόδ. ὄουνα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γού-
να τὸ Καππ. (Φλογ.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γ ο ὑ ν α, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ μεσ. λατιν.
gūna. Γραφὴ γ ο ὑ ν α ἀπαντᾷ ἤδη παρ' Ἡρωδιαν.,
Ἐπιμ., 124. Κατὰ τὸν P. Kretschmer, *Glotta* 1, 368
κελτικῆς ἀρχῆς, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Σλαβ. *gūna*.

1) Δέρμα ζῴου ἐντρίχον κοιν. καὶ Πόντ. (Ἱμερ. Οἶν.
Τραπ.) Τσακων.: Ἐχ' καλὴ γούνα αὐτὸ τὸ κ'νάβ' Στερελλ.
(Ἀχυρ.) Ἐχει μὴ ὥραία γούνα ἢ γάττα σας Ἀθῆν. Περ-
νάει ἓνα σκυλλὶ ὅλο γούνα τὸ τομάρι του αὐτόθ. || Φρ. Ἐν νὰ
σοῦ βγάλ-λω τήβ βούν-να σου (ἐπὶ ἀπειλῆς· θὰ σὲ γδάρω ζῶν-
τα) Κύπρ. || Παροιμ. Ὁσπον νὰ πῇ ὁ ἀλουπὸς πάου-πάου,
τὴν βούν-ναν του ἐβάλαν τὴν (ἐπὶ ἀμελῶν, οἱ ὁποῖοι κατα-
βάλλονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐπιτηδείων ἀντιπάλων των)
Κύπρ. Ἡ γάττα γιὰ ψάγια τὴ γούνα τζη πουλεῖ (ἐπὶ λαί-
μάργων) Θήρ. β) Μεταφ., τὸ δέρμα Κύθηρ.: Γνωμ. Ἀρ-
ρώστου γούνα φαίνεται καὶ νηστικοῦ μαγοῦλες. 2) Ἡ ἐν-

τριχος κατεργασμένη δορὰ ζῴου χρησιμοποιουμένη ὡς
ἐπώμιον ἢ ὡς χειρὶς ἢ ὡς περίρραμμα ἐνδυμάτων κοιν. καὶ
Καππ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Ἱμερ. Τραπ.) Τσακων.: Γιακᾶς —
μανσὸν — γαριτούρα ἀπὸ γούνα. Ἐβαλα 'ς τὸ πανωφόρι
μου γούνα. Τώρα συνηθίζονται γούνες 'ς τὰ φορέματα κοιν.
Συνών. γ ο υ ν ἄ ρ ι. 3) Χειμερινὸν ἐπανωφόριον ἐξ ἐντρίχου
κατεργασμένου δέρματος κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Φλογ.)
Πόντ. (Ἱμερ. Τραπ.) Τσακων.: Τῆς πῆρε μὴ γούνα ποὺ
κοστίζει χιλιάδες. Ντύθηκε 'ς τὶς γούνες κοιν. Ἐπέρα-
σαν οἱ μεγαλονσάνες μὲ τσί ὄυνες καὶ πάσι 'ς τὴν ἐγλήσά
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Φέρισκα εἰς σὴ βόλ' γούνες γιὰ τὰ 'ναῖκε
τουνε (ἔφερναν ἀπὸ τὴν Πόλη γούνες γιὰ τὶς γυναῖκες
τους) Ἀνακ. Τὸ γούνα μ' νὰ τὸ δώκῃς σὸ παππᾶ Φλογ.
Ἐφόρεσεν τὴ γούνα αὐτ' Τραπ. Γούνα ἀγούνιαστ' Μακεδ.
(Σιάτ.) Ἀπὸ τὴν πετδᾶν τοῦ γαάρου μας 'ἐν νὰ σοῦ κάμω
βούν-ναν Κύπρ. Ἐφόρεμ μίαν ὥραίαβ βούν-ναν αὐτόθ.
Ἡρτεμ 'βὸ τὴ χώρα μινὰ ξένη τσαι φορεῖ μιάγ γούν-να
Κῶς. Γούνα σαμουρένια (ἐκ δέρματος ἰκτίδος, ἀρίστης ποιό-
τητος) Χίος (Ὀλυμπ.) || Παροιμ. φρ. Ἐχω ράμματα γιὰ
τὴ γούνα σου (ἐπὶ ἀπειλῆς· ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ σὲ τιμω-
ρήσω) πολλαχ. Τοῦ τίναξε τὴ γούνα (τὸν ἔδειρε) Κεφαλλ.
Μακεδ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. φρ. Τ ο ὕ τ ί ν α ξ ε τ ὸ
σ κ ο υ τ ί. Διὰ τὴν σημ. πβ. Διήγ. Παιδιόφρ., στ. 176 (ἐκδ.
Wagner, σ. 147) ἔρις ποντικοῦ καὶ γαλῆς, πρὸς τὴν οὗτος
λέγει: «ἐνε καὶ σκύλος κυνηγὸς καὶ νὰ σὲ κυνηγήσῃ | τινάξῃ
καὶ τὴν γούναν σου νὰ κόψῃ τὴν ὀφρὺν σου». Τὸν ἔχει τῆς
γούνας του μανίκι (τὸν ἔχει ὑποχείριον) Πελοπν. (Ἀρκαδ.)
— Λεξ. Πρω. Δημητρ. Τσῆ γούνας-ι-τ' μανίκι (συνών. μὲ
τὴν προηγουμ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Δὲ θὰ σὲ κάνω τῆς
γούνας μου μανίκι (δὲν θὰ σοῦ ἀνακοινώσω τὰ μυστικά μου)
Κέως. Τ'ς γούνας μ' μανίξ' (ἐπὶ οἰκειότητος μεταξὺ προ-
σώπων) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σηλυβρ.) Τῆς γούνας μ'
μανίτσι (ἐπὶ φορτικοῦ ἀνθρώπου) Σκυρ. Τῆς γούνας μου
μανίκι (ἐπὶ τῶν μηδένα ἢ ἀπομεμακρυσμένον συγγενικὸν
δεσμὸν ἐχόντων) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μύκ. — Λεξ. Βλαστ.,
410. Τ'ς γούνας μ' γιακᾶς (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Θράκ.
(Ἀδριανούπ.) Ἡ παροιμ. φρ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Συνών.
φρ. Τ ῆ ς κ ἄ π π α ς μ ο υ μ α ν ί κ ι. Ὁρίστε γούνα,
κάθησε ἀπάνω (ἐπὶ παροχῆς καταλλήλων συνθηκῶν) Ἡπ.
Μᾶς ἐγινιν ἢ γούνα καλὰ (καλῶς ἐπάθωμεν) Μακεδ. (Βέρ.)
Τοῦ κόφτω — τοῦ ράφτω γούνες (τὸν κακολογῶ) Κρήτ.
Μ' ἔκαψε τὴ γούνα μου (μὲ ἐβασάνισε) Κρήτ. Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) Γύρισε τὴ γούνα τ' ἀνάποδα (ὠργίσθη) Θράκ.
(Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Κοζ.) Βάν' τὴ γούνα τ' ἀνάποδα (ἐπὶ
τοῦ μὴ ἱκανοῦ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ἐκ τῆς θέσεως του
ἀπορρέοντα καθήκοντα) Μακεδ. (Ζουπάν.) Τὴν γούν-ναν θὰ
μοῦ βάλλῃ (ἐπὶ ἀπειλῆς) Χίος. Φάι, γούνα, π'λάφ' (φάγε, γούνα,
πιλάφι· ἐπὶ τῶν τιμωμένων ὅχι ἔνεκα τῆς ἀξίας των ἀλλ'
ἔνεκα τῆς καλῆς ἐνδυμασίας των) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Γού-
να, φὰ κασουνάκι (= εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ σιτάρι· συνών. μὲ
τὴν προηγουμ.) Πόντ. Συμπεθεριάζ' ἢ κάππα μὲ τὴ γούνα
(ἐπὶ τῆς δυνατῆς σχέσεως μεταξὺ ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς
διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις) Θ. Κολοκοτρ., Διήγ. συμβάντ.
2, 100 || Παροιμ. Ἐκαψα τὴ γούνα μου νὰ μὴ μὲ τρῶν' οἱ
ψύλλοι (ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων θυσίας διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν
ἐλευθερίαν δράσεως ἢ κινήσεως) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Ὅπου
'ἐ φτάνει τὸ χέρι σου, μὴν κρεμᾶς τὴ γούνα σου (μὴν ἐμπι-
στεύεσαι τὰ πράγματά σου, εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα δὲν δύνασαι
νὰ ἐλέγχῃς) Σίφν. Ἡρτα κοντά σου ποῦ 'χεις βούν-ναν
νὰ βάλλω καὶ 'βὼ ράσο (ἐπὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν εἰς
τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των, ὅταν εὐρίσκωνται πλησίον

